

ความชอบธรรมในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
Legitimacy in obtaining senators according to
the Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2560

สมชาย เจริญกิจ^{1*}
Somchai Charoenkit^{1*}

รับบทความ (Received) : 28 ธันวาคม 2568
แก้ไขบทความ (Revised) : 20 มิถุนายน 2569
รับตีพิมพ์ (Accepted) : 22 มิถุนายน 2569

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี 71190

¹ Lecturer of Law, Bachelor of Laws Program, Kanchanaburi Rajabhat University, Kanchanaburi, 71190, Thailand.

* Corresponding author: E-mail address : charoenkitsomchai@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 2) ศึกษาความเหมาะสมของหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 3) วิเคราะห์ความชอบธรรมในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 วิธีดำเนินการวิจัยเป็นการศึกษาเอกสาร (Documentary Research) โดยศึกษาจากรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจากตำรา หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง การวิเคราะห์ข้อมูลนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์โดยวิธีพรรณนาความในเชิงเนื้อหา เปรียบเทียบความสอดคล้อง เชื่อมโยง เป้าหมาย และสาระสำคัญของกฎหมาย

ผลการวิจัย พบว่าการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาบัญญัติไว้ในบททั่วไปและบทเฉพาะกาล โดยในบทเฉพาะกาลได้บัญญัติการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาให้อยู่ภายใต้อำนาจของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) แต่ให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในการเสนอและเลือกนายกรัฐมนตรี ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งตุลาการและองค์กรอิสระ ถือว่าไม่มีความเหมาะสมและชอบธรรมตามหลักประชาธิปไตย เพราะฐานที่มาไม่ยึดโยงกับประชาชน ส่วนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่ได้บัญญัติไว้ในบททั่วไป ที่ให้สมาชิกวุฒิสภามาจากกลุ่มสาขาอาชีพ ถือว่ามีฐานที่มาจากประชาชน ตามระบอบประชาธิปไตย มีหน้าที่และอำนาจที่มีความเหมาะสมและชอบธรรมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่การสรรหาสมาชิกวุฒิสภาในระดับอำเภอ และระดับจังหวัดมีความยุ่งยาก และสิ้นเปลืองงบประมาณ จึงเห็นควรยุบให้เหลือในระดับประเทศเพียงอย่างเดียว

คำสำคัญ: การได้มา, ความชอบธรรม, วุฒิสภา, รัฐธรรมนูญ

Abstract

The objectives of the research 1) to study the obtaining of senators as provided for in the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2560. 2) to study the suitability of the duties and powers of the Senate as provided for in the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2560. 3) to analyze the legitimacy of the obtaining of senators according to the Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2560. The research method is a documentary research by studying the constitution, organic laws, acts and related laws as well as textbooks, books and related documents. The results showed that The recruitment of senators is provided for in the general and transitional provisions. In the interim chapter, the obtaining of senators is stipulated to be under the authority of the National Council for Peace and Order (NCPO). But giving the Senate the duty and power to propose and select the Prime Minister, give advice or give approval to individuals to hold judicial positions and independent organizations is considered inappropriate and unjust according to democratic principles because the basis of origin is not connected to the people. As for the obtaining of senators as stipulated in the general provisions, which require senators to come from professional groups, it is considered to have a base from the people, according to the democratic system, with duties and powers that are appropriate and legitimate as stipulated in the constitution. However, the selection of senators at the district and provincial levels is complicated and wasteful, so it is appropriate to dissolve them and leave them at the national level only.

Keywords: legitimacy, obtaining, Senate, Constitution

บทนำ (Introduction)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 [1] ได้บัญญัติให้ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวน 200 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะหรือประโยชน์ร่วมกันหรือการทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่มต้องให้ประชาชนมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ส่วนรายละเอียดในวรรคสองให้ไปเขียนในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ในวรรคสามต้องดำเนินการตั้งแต่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ อันนี้ทำความเข้าใจความไม่แน่นอนของสมาชิกวุฒิสภาว่ามาอย่างไรเกิดขึ้น เพื่อป้องกันคณะกรรมการร่างเลือกตั้งกันเอง ถ้าเลือกตั้งกันเองอาจจะมีการซื้อเสียงเกิดขึ้น จึงได้เขียนไว้ในวรรคสองตอนท้ายว่า เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้การเลือกตั้งกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม จะกำหนดให้ผู้สมัครในแต่ละกลุ่มเลือกบุคคลในกลุ่มเดียวกันหรือจะกำหนดให้มีการคัดกรองผู้สมัครรับเลือกด้วยวิธีอื่นใดที่ผู้สมัครรับคัดเลือกมีส่วนร่วมในการคัดกรองก็ได้ วุฒิสภามีอายุ 5 ปี นับแต่จะประกาศผลการเลือกตั้ง และก็ไม่ฝากไฟหรือยอมตนอยู่ในใต้อาณัติของพรรคการเมือง ในระยะ 5 ปีแรกนับตั้งแต่รัฐธรรมนูญถูกประกาศใช้ วุฒิสภาตามบทเฉพาะกาลให้มีสมาชิกวุฒิสภา 250 คนมาจากสามส่วน ส่วนที่ 1 คือกรณี 194 คน ที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกจากบัญชีรายชื่อ 400 คน ที่กรรมการสรรหาเสนอมาให้เลือก คือจะตั้งกรรมการสรรหา ไม่น้อยกว่า 9 คนไม่เกิน 12 คน และให้กรรมการสรรหาไปคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมให้ได้ 400 คน ส่งไปให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เลือก 194 คน ส่วน 50 คนให้ คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ไปดำเนินการคัดเลือกกันเอง คือให้ไปรับสมัครระดับอำเภอ จังหวัด ประเทศ ให้ กกต. ไปทำให้คัดเลือกกันมาเองให้ได้ 200 คน แล้วก็ให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เลือก 50 คน และสุดท้ายคือโดยตำแหน่ง 6 คน ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารอากาศ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็น วุฒิสภาในบทเฉพาะกาลมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี นับแต่มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าแต่งตั้ง หน้าที่และอำนาจใน 5 ปีแรก นับแต่วันที่มีรัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2560 การเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาแล้วมติเห็นชอบนั้นต้องมีคะแนนเสียงมากกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดที่มีอยู่ของทั้งสอง [2]

โดยหลักการรัฐธรรมนูญ หมายถึง กฎหมายที่ว่าด้วยกฎเกณฑ์จัดวางระเบียบความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับผู้อยู่ใต้การปกครอง เป็นกฎหมายที่อยู่ในฐานะสูงกว่ากฎหมายอื่น ๆ ทั้งปวง ซึ่งกฎหมายอื่น ๆ จะมีวิธีการจัดทำหรือมีข้อความที่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายที่กำหนดถึงกฎเกณฑ์การปกครองทางการเมืองอย่างกว้าง ๆ กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดรูปบริหารในทางการเมืองของรัฐหรือประเทศอำนาจการจัดให้มีรัฐธรรมนูญ (Pouvoir Constituent) หรืออำนาจสูงสุดในการก่อตั้งองค์กรทางการเมือง¹และที่สำคัญตามรัฐธรรมนูญนิยม รัฐธรรมนูญต้องมีความเป็นประชาธิปไตย คือมีที่มาที่ยึดโยงกับประชาชน ดังที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน ประชาชนมีส่วนสำคัญ

ในการสถาปนารัฐธรรมนูญ สมาชิกวุฒิสภา คือ ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาต้องมาจากประชาชน เป็นตัวแทนของประชาชน [3]

สำหรับการได้มาของสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติให้มีการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะหรือประโยชน์ร่วมกันหรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม จำนวน 20 สาขาอาชีพ แต่ในระยะ 5 ปีแรก นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญถูกประกาศใช้ ให้การได้มาของสมาชิกวุฒิสภา มาจากคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาคณะหนึ่งซึ่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีหน้าที่ดำเนินการสรรหาคัดเลือกผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นสมาชิกวุฒิสภา ดังนี้ จึงทำให้เกิดประเด็นปัญหาเรื่องความชอบธรรมของการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ กับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากคณะกรรมการสรรหาที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติแต่งตั้ง ว่ามีความสอดคล้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ และมีความเหมาะสมระหว่างที่มาที่หน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาหรือไม่ [4]

วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective)

1. เพื่อศึกษาการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
2. เพื่อศึกษาความเหมาะสมของหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
3. เพื่อวิเคราะห์ความชอบธรรมในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

ระเบียบวิธีการวิจัย (Methodology)

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาเอกสาร (Documentary Research) มีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ การศึกษาจากรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตำรา หนังสือ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. วิเคราะห์ข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหาในแต่ละบท นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์โดยวิธีพรรณนาความในเชิงเนื้อหา เปรียบเทียบความสอดคล้องเชื่อมโยง เป้าหมาย และสาระสำคัญของกฎหมาย
3. จัดพิมพ์ข้อมูลและรายงานการวิจัยเป็นรูปเล่ม

ผลการวิจัย (Results)

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บทเฉพาะกาล มาตราที่ 269 กำหนดให้วุฒิสภา ประกอบด้วยสมาชิก 3 ประเภท จำนวน 250 คน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ถวายคำแนะนำ โดยมาจาก 3 ส่วน คือ ส่วนแรกมาจาก คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ดำเนินการจัดให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา จำนวน 200 คน จากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาในส่วนการเลือกกันเองภายในกลุ่ม จนได้ตัวแทนกลุ่มสาขาอาชีพนี้ ถือว่ามีที่มาจากประชาชนโดยผ่านกลุ่มสาขาอาชีพที่ตนสังกัดอยู่ แต่จากนั้นให้นำรายชื่อเสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกจำนวน 50 คน ส่วนที่สอง คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา คัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมในอันจะเป็นประโยชน์ แก่การปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาและการปฏิรูปประเทศมีจำนวนไม่เกิน 400 คน แล้วนำรายชื่อเสนอต่อ คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกให้เหลือ จำนวน 194 คน และส่วนที่สาม มาจากผู้ดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหาร อากาศ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จำนวน 6 คน

ส่วนกรณีตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราที่ 107 บัญญัติให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 200 คน มาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่มต้องแบ่งในลักษณะ ที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติให้ วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจ ที่สำคัญได้ คือ

1. หน้าที่และอำนาจในการให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 159 และมีมติเลือกนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 272 วรรค 2 ตามบทเฉพาะกาลรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 เมื่อศึกษาความเหมาะสมของหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาในส่วนนี้ พบว่ายังไม่มีความเหมาะสมเพราะที่มาของสมาชิกวุฒิสภาไม่ได้ยึดโยงกับประชาชน วุฒิสภาส่วนใหญ่มาจาก คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ซึ่งไม่ได้เป็นตัวแทนของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย และมี บางส่วนมาจากข้าราชการประจำ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

2. หน้าที่และอำนาจด้านนิติบัญญัติ มีการกลั่นกรองและยับยั้งกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบ จากสภาผู้แทนราษฎร ทั้งในส่วนของการร่างพระราชบัญญัติ ร่างพระราชกำหนด ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณ รายจ่าย ถือเป็นอำนาจหน้าที่หลักของของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2560 มาตรา 136 การลงมติ ให้ความเห็นชอบ ยับยั้ง หรือแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติได้ ถ้าเห็นชอบด้วยก็ให้ดำเนินการต่อไป

เพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมาย ถ้าไม่เห็นชอบด้วยก็ให้ยับยั้งไว้หรือส่งคืนสภาผู้แทนราษฎร ให้สภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันใหม่ก็ได้ ถ้าหากจะขอแก้ไขก็ให้ส่งร่างแก้ไขกลับไปสภาผู้แทนราษฎร ไม่เห็นด้วยกันก็ให้ตั้งคณะกรรมการร่วมกันขึ้นพิจารณา เป็นต้น ถือเป็นหน้าที่และอำนาจด้านนิติบัญญัติที่มีความเหมาะสม

3. หน้าที่และอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในลักษณะทางการเมือง มีการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่รัฐมนตรีนั้นรับผิดชอบ โดยที่กระทู้ถามเป็นหนังสือหรือถามด้วยวาจาก็ได้ กรณีถามด้วยวาจาสามารถถามได้โดยไม่ต้องทำการแจ้งล่วงหน้า ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 150 การเข้าชื่อขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 153 การตั้งคณะกรรมการ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดให้วุฒิสภามีอำนาจเลือกสมาชิกตั้งเป็นคณะกรรมการการสามัญและเลือกสมาชิกหรือบุคคลที่มีได้เป็นคณะกรรมการวิสามัญ หน้าที่และอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในลักษณะทางการเมือง เห็นว่าเป็นหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาในฐานะสภาที่สองหรือสภาที่เล็งสามารถทำได้เพราะในอดีตรัฐธรรมนูญฉบับก่อนๆ ก็เคยให้อำนาจเหล่านี้ไว้ เพราะเป็นการควบคุมตรวจสอบเท่านั้น ไม่ได้ใช้อำนาจเพื่อเปลี่ยนแปลง เช่นการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจฝ่ายบริหารของสภาผู้แทนราษฎร

4. หน้าที่และอำนาจในการให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในการให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นต้น หน้าที่และอำนาจในการให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งดังที่กล่าวมานี้ จะเห็นว่าตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งสำคัญที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในหมวด 12 เรื่ององค์กรอิสระ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลในองค์กรอิสระดังกล่าวย่อมมีคุณสมบัติกับฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ดังนั้นบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระจึงต้องมีความเป็นกลาง โดยเฉพาะเรื่องที่มาจะต้องมีความชอบธรรมที่เป็นหลักประกันว่าจะไม่มีความลำเอียงหรือตอบแทนกันในเรื่องผลประโยชน์ แต่เมื่อพิจารณาดูที่มาของสมาชิกวุฒิสภาตามบทเฉพาะกาลแล้วจะเห็นว่ายังไม่มีที่เหมาะสมในทางประชาธิปไตย ไม่มีความชอบธรรมในฐานะอำนาจที่ยึดโยงกับประชาชน ดังนั้น เพื่อเป็นหลักประกันซึ่งความชอบธรรม เรื่องที่มาของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระที่จะไม่มีผลประโยชน์ต่างตอบแทนกัน วุฒิสภาที่ให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบจึงต้องมีฐานที่มาที่ยึดโยงกับประชาชน

5. หน้าที่และอำนาจอื่น ๆ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ให้วุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในกรณีอื่น ๆ อาทิ มีอำนาจร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ รับทราบการปฏิญาณตนของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อรัฐสภา รวมถึงการรับทราบกรณีที่มีการแก้ไขกฎหมายระเบียบในเรื่องของการสืบราชสันตติวงศ์ และการ

รับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภา มีอำนาจร่วมกันกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็น แต่จะไม่สามารถทำการลงมติในปัญหานั้นได้ กรณีเกิดปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน ที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรจะฟังความเห็น โดยให้นายกรัฐมนตรีแจ้งต่อประธานรัฐสภา เพื่อเปิดประชุมสภารัฐสภา และให้อำนาจวุฒิสภาทำหน้าที่รัฐสภา ในกรณีสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือถูกยุบ เช่น การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม เป็นต้น

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า หน้าที่และอำนาจในการให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามมาตรา 159 และมีมติเลือกนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 272 วรรค 2 แห่งบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ขาดความชอบธรรมไม่เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย เพราะการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามมาตราที่ 269 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ส่วนใหญ่ไม่ได้ยึดโยงกับประชาชน ส่วนวุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราที่ 107 ซึ่งเป็นบทบัญญัติทั่วไปรัฐธรรมนูญไม่ได้มีหน้าที่และอำนาจในส่วนนี้ จะเห็นได้ว่าหน้าที่และอำนาจอื่น ๆ ส่วนใหญ่ของวุฒิสภาดังที่กล่าวมานั้น เป็นการให้อำนาจวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่ร่วมสภาผู้แทนราษฎรในเรื่องสำคัญของประเทศ วุฒิสภาไม่ได้มีอำนาจเพียงลำพัง จึงถือว่าฐานอำนาจที่ปฏิบัติร่วมกันส่วนหนึ่งที่มาจากผู้แทนราษฎรยึดโยงกับประชาชน จึงมีความชอบธรรมตามระบอบประชาธิปไตย กรณีที่ไม่มีสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภามีอำนาจให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ให้ความเห็นชอบในการประกาศสงครามได้นั้น ก็มีความเหมาะสมตามสภาพการณ์เพราะวุฒิสภาเป็นสภาต่อเนื่องของประเทศ

สรุปและอภิปรายผล (Discussion)

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พบว่า สมาชิกวุฒิสภาส่วนแรกมาจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ดำเนินการจัดให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา จำนวน 200 คน จากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม ที่มาของสมาชิกวุฒิสภาในส่วนการเลือกกันเองภายในกลุ่มจนได้ตัวแทนกลุ่มสาขาอาชีพนี้ ถือว่ามีที่มาจากประชาชนโดยผ่านกลุ่มสาขาอาชีพที่ตนสังกัดอยู่ จึงถือว่ามีความชอบธรรมเป็นไปตามหลักการของประชาธิปไตย แต่จากนั้นให้นำรายชื่อเสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกจำนวน 50 คน ถือว่าไม่เป็นไปตามหลักการของประชาธิปไตย ทั้งนี้เพราะคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ไม่ได้มีที่มาจากประชาชน อำนาจในการคัดเลือกไม่ได้ยึดโยงกับประชาชน ส่วนที่สองคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา คัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมในอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาและการปฏิรูปประเทศมีจำนวนไม่เกิน 400 คน แล้วนำรายชื่อเสนอต่อคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกให้เหลือ จำนวน 194 คน ในส่วนนี้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาทั้ง 10 คน เป็นข้าราชการทหาร ข้าราชการตำรวจ และเป็นผู้ที่เคยทำงานกับคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) และ

รัฐบาลมาแล้ว ทั้งไม่มีฐานที่มาที่ยึดโยงกับประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย จึงถือว่าไม่มีความเหมาะสม ทั้งนี้เพราะไม่เป็นไปตามหลักการของประชาธิปไตย เพราะคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ไม่ได้มีที่มาจากประชาชน อำนาจในการคัดเลือกจึงไม่ได้ยึดโยงกับประชาชนสอดคล้องกับทฤษฎีอำนาจอธิปไตย [5] (Sovereignty Theory) ส่วนกรณีตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราที่ 107 ที่บัญญัติให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 200 คน มาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่มในลักษณะที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้นั้น เห็นว่ามีความยึดโยงกับประชาชนโดยมีที่มาจากตัวแทนกลุ่มสาขาอาชีพ มีความชอบธรรมในทางประชาธิปไตย

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ความเหมาะสมของหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พบว่า คือ หน้าที่และอำนาจในการเสนอและเลือกนายกรัฐมนตรี พบว่าไม่มีความเหมาะสม ทั้งนี้เพราะไม่มีฐานอำนาจที่มาจากประชาชนเลย หน้าที่และอำนาจด้านนิติบัญญัติ มีการกลั่นกรองและยับยั้งกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร ถือว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้เพราะในฐานะที่เป็นสภาที่เล็งหรือสวาทกลั่นกรองมีหน้าที่และอำนาจในการทบทวน กลั่นกรอง และตรวจสอบกฎหมายโดยเฉพาะพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้เกิดเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน หน้าที่และอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในลักษณะทางการเมือง ถือว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้เพราะหน้าที่และอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในลักษณะทางการเมือง ส่วนนี้ เป็นหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาในฐานะสภาที่สองหรือสภาที่เล็งสามารถทำได้ เพราะเป็นการควบคุมตรวจสอบเท่านั้น ไม่ได้ใช้อำนาจเพื่อเปลี่ยนแปลง หน้าที่และอำนาจในการให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งตุลาการและองค์กรอิสระ ถือว่าไม่มีความเหมาะสมเฉพาะวุฒิสภาตามบทเฉพาะกาล ทั้งนี้เพราะที่มาของสมาชิกวุฒิสภาตามบทเฉพาะกาลไม่ได้ยึดโยงกับประชาชนในทางประชาธิปไตย ไม่มีความชอบธรรมในฐานอำนาจที่ยึดโยงกับประชาชน และสุดท้ายหน้าที่และอำนาจอื่น ๆ ถือว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นหน้าที่และอำนาจร่วมกับสภาผู้แทนราษฎร จึงถือว่าฐานอำนาจที่ปฏิบัติร่วมกัน ส่วนหนึ่งมาจากผู้แทนราษฎรซึ่งยึดโยงกับประชาชนสอดคล้องกับเรื่องรูปแบบวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่วุฒิสภาแห่งราชอาณาจักรไทยสอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรพล โรจนวรวัฒน์ [6]

3. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 วิเคราะห์ความชอบธรรมในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พบว่า ส่วนแรกมาจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) ดำเนินการจัดให้มีการเลือกสมาชิกวุฒิสภา จำนวน 200 คน จากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม ในส่วนนี้ถือว่าสอดคล้องยึดโยงกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย แม้ว่าจะไม่ได้รับเลือกจากประชาชนทั่วไป แต่การเลือกกันเองภายในกลุ่มจนได้ตัวแทนกลุ่มสาขาอาชีพก็ถือว่ามีความเหมาะสมจากประชาชนผ่านกลุ่มสาขาอาชีพที่ตนสังกัดอยู่ จนได้ตัวแทนจำนวน 200 คนแล้ว จากนั้นให้นำรายชื่อเสนอ

ต่อคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกจำนวน 50 คน ส่วนนี้ ถือว่าไม่เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) ไม่ได้มีที่มาจากประชาชน อำนาจในการคัดเลือกไม่ได้ยึดโยงกับประชาชน ส่วนที่สองคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาคัดเลือกบุคคลผู้มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมในอันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของวุฒิสภาและการปฏิรูปประเทศมีจำนวนไม่เกิน 400 คน แล้วนำรายชื่อเสนอต่อคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกให้เหลือ จำนวน 194 คน เบื้องต้นที่มาของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา มีหลักเกณฑ์พิจารณาจากคุณวุฒิ ประสบการณ์ การบริหารงานในองค์กรระดับสูงของประเทศ มีความเป็นกลาง และไม่ใช่นักการเมือง หรือสังกัดพรรคการเมืองใด ซึ่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาจำนวน 10 คน เป็นข้าราชการทหารและตำรวจ 7 คน และเคยเป็นคนที่ทำงานกับคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) และรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มาแล้วทุกคน ทั้งไม่มีฐานที่มายึดโยงกับประชาชนตามระบอบประชาธิปไตยจึงถือว่าขาดความชอบธรรม ส่วนคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) คัดเลือกจำนวน 194 คน ส่วนนี้ ถือว่าก็ไม่เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย ทั้งนี้เพราะคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) ไม่ได้มีที่มาจากประชาชนเช่นกัน อำนาจในการคัดเลือกไม่ได้ยึดโยงกับประชาชน ในส่วนที่สาม มาจากผู้ดำรงตำแหน่ง ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จำนวน 6 คน จะเห็นได้ว่าในส่วนนี้ได้กำหนดที่มาของสมาชิกวุฒิสภา มาจากตำแหน่งข้าราชการประจำที่เป็นผู้บัญชาการเหล่าทัพ 3 เหล่าทัพ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และปลัดกระทรวงกลาโหม จึงทำให้ที่มาในส่วนนี้มีสถานะถึงสองสถานะซึ่งไม่มีความเหมาะสมในทางประชาธิปไตย ไม่มีความชอบธรรมในฐานอำนาจ ทั้งนี้เพราะไม่มีที่มายึดโยงกับประชาชน

เมื่อวิเคราะห์ความชอบธรรมในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ทั้งสามส่วนแล้วพบว่าขาดความชอบธรรมเรื่องการได้มาของสมาชิกวุฒิสภาที่ไม่ได้เป็นไปตามหลักการประชาธิปไตย เพราะประชาชนไม่ได้มีส่วนร่วม ไม่ได้ยึดโยงกับประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย เจริญกิจ [7]

ส่วนกรณีตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตราที่ 107 ที่บัญญัติให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 200 คน มาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่ม ในลักษณะที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้นั้น ถือว่ามีความเหมาะสมเป็นไปได้ในทางประชาธิปไตย ทั้งนี้ เพราะตัวแทนจากกลุ่มสาขาอาชีพเป็นตัวแทนของประชาชนในรูปแบบกลุ่ม แต่ควรพิจารณากลุ่มสาขาอาชีพ หรือกลุ่มความเชี่ยวชาญให้มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย สอดคล้องกับงานวิจัยของสมชาย แสงการ [8]

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐธรรมนูญมาตราที่ 107 ที่บัญญัติให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 200 คน มาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่างๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่มต้องแบ่งในลักษณะที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้นั้น เห็นว่ามีความขัดแย้งกับประชาชนโดยมีที่มาจากตัวแทนกลุ่มสาขาอาชีพ มีความชอบธรรมในทางประชาธิปไตย สามารถแก้ปัญหาฐานที่มาเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ไม่เกิดสภาวะ “สภาผี สภาเมีย” เหมือนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ และมีที่มาเป็นมาตรฐานเดียวกันไม่สองมาตรฐานเหมือนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่มีที่มาจาก การเลือกตั้งส่วนหนึ่ง และจากการสรรหาส่วนหนึ่ง ซึ่งมาตรฐานทางประชาธิปไตยต่างกัน แต่มีหน้าที่และอำนาจเหมือนกัน

แต่เนื่องด้วยรายละเอียดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561 ได้กำหนดการเลือกตั้งวุฒิสภาไว้ถึง 3 ระดับ คือ ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ นั้น เห็นว่าเป็นการแยกย่อยเกินไป เป็นการยุ่งยากและสิ้นเปลืองงบประมาณของประเทศ อนึ่ง จากข้อมูลการเลือกตั้งตามมาตรา 269 (ก) แห่งบทเฉพาะกาลของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ซึ่งเป็นตัวอย่างของการเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2561 ที่จะต้องใช้ต่อไปเมื่อสิ้นบทเฉพาะกาลแล้วนั้น พบว่าการเลือกตั้งในระดับอำเภอ และระดับจังหวัด บางจังหวัดมีผู้สมัครและมาเลือกตั้งน้อยมาก บางกลุ่มสาขาอาชีพก็ไม่มีผู้สมัคร ซึ่งอาจทำให้มีการสมรู้ร่วมคิดกันในการเลือกเพื่อให้ได้คนที่ต้องการโดยไม่โปร่งใส หรือที่เรียกว่าการฮั้วกันได้ จึงเสนอแนะให้ยุบการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในระดับอำเภอ และระดับจังหวัด โดยให้เหลือในระดับประเทศเพียงอย่างเดียว เพื่อลดความยุ่งยาก การสิ้นเปลืองงบประมาณ และการสมรู้ร่วมคิดกันในการเลือกเพื่อให้ได้คนที่ต้องการโดยไม่โปร่งใส ทั้งยังทำให้ผู้สมัคร และผู้เลือกจากกลุ่มสาขาอาชีพมีความสะดวก เข้าใจวิธีการขั้นตอนได้ง่ายขึ้น ไม่สิ้นเปลืองเวลา และรัฐก็สามารถลดกำลังคนและงบประมาณในการเลือกตั้งได้มากขึ้นด้วย โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือ กกต. นำไปประยุกต์ในการจัดการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาในคราวถัดไป

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

เมื่อสมาชิกวุฒิสภามาจากการเลือกตั้งตามมาตรา 107 ที่บัญญัติให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิก 200 คน มาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงาน หรือเคยทำงานด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายของสังคม โดยในการแบ่งกลุ่มต้องแบ่งในลักษณะที่ทำให้ประชาชนซึ่งมีสิทธิสมัครรับเลือกทุกคนสามารถอยู่ในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งได้นั้น ก็ถือได้ว่ามีฐานที่มาขัดแย้งกับประชาชนตามกลุ่มสาขาอาชีพ มีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดความชอบธรรมในหน้าที่และอำนาจในฐานะตัวแทนของประชาชน จึงเห็นว่าหน้าที่และอำนาจที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

พุทธศักราช 2560 คือ หน้าที่และอำนาจด้านนิติบัญญัติ มีการกลั่นกรองและยับยั้งกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น หน้าที่และอำนาจในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินในลักษณะทางการเมือง มีการตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่รัฐมนตรีนั้นรับผิดชอบ หน้าที่และอำนาจในการให้คำแนะนำหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง มีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และหน้าที่และอำนาจอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 อาทิ การแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ การตรวจสอบคุณสมบัติของสมาชิกวุฒิสภาด้วยกัน การเข้าชื่อและยื่นเรื่องให้กับประธานรัฐสภาเพื่อที่จะเปิดประชุมสมัยวิสามัญ เป็นต้น มีความชอบธรรมตามฐานที่มาของสมาชิกวุฒิสภาที่ยึดโยงกับประชาชนและมีความเป็นประชาธิปไตย จึงเสนอแนะให้คงหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ไว้ดังเดิม

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง ความชอบธรรมในการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 นี้ ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบรายได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ผู้วิจัยขอขอบคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ที่ได้ช่วยเหลือดำเนินการในเรื่องหนังสือขอทุนวิจัยและเอกสารเล่มวิจัย ทำให้โครงการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ จึงขอขอบคุณอีกครั้งมา ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134, ตอน 40 ก, มาตรา 107. หน้า 1-89.
- [2] รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134, ตอน 40 ก, มาตรา 269. หน้า 1-89.
- [3] วิจิตรา (พุ่มลัดดา) วิเชียรชม. (2561). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [4] กิจบดี ก้องเบญจกุล. (2561). *กฎหมายรัฐธรรมนูญและสถาบันทางการเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [5] มนตรี รูปสุวรรณ. (2535). *กฎหมายรัฐธรรมนูญ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- [6] วัชรพล โรจนวรวัฒน์. (2560). *รูปแบบวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่วุฒิสภาแห่งราชอาณาจักรไทย*. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ปริธีพนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

-
- [7] สมชาย เจริญกิจ. (2554). ความชอบธรรมของการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- [8] สมชาย แสงการ. (2565). รูปแบบและวิธีการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารกระบวนการยุติธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์